

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.261/2016/8.

A tanács tagjai: . Pethőné dr. Kovács Ágnes a tanács elnöke
. Osztovits András előadó bíró
. Farkas Attila bíró

A felperes: Kft. „f.a.”

A felperes képviselője: Glózik Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Glózik István ügyvéd

Az alperesek: I. rendű
II. rendű

Az alperesek képviselői: Dr. Geri Zoltán ügyvéd I. rendűért
Barázné dr. Kiss Annamária ügyvéd II. rendűért

A per tárgya: jognyilatkozat érvénytelenségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: I. rendű alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Fővárosi Ítéltábla 15.Gf.40.547/2015/6/II. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Fővárosi Törvényszék 19.G.40.103/2014/17. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 127.000 (százhuszonhétezer) Ft felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak felhívásra 940.000 (kilencszáznegyvenezer) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] 2006. október 2-án a felperes mint eladó és az I. rendű alperes mint vevő adásvételi szerződést kötött a felperes kizárólagos tulajdonát képező ingatlan tulajdoni hányadának átruházására. A szerződés alapján az I. rendű alperes a 9.400.000 Ft vételárból 940.000 Ft előleget, a szerződés aláírását követő 30 napon belül, 8.460.000 Ft vételár hátralékot pedig 2007. március 31-ig volt köteles megfizetni. A felperes a tulajdonjogát fenntartotta. Vállalta egyúttal, hogy a vételár hiánytalan megfizetése esetén, ügyvéd által ellenjegyzett és ügyvédi letétbe helyezett külön nyilatkozatával hozzájárulását adja az I. rendű alperes tulajdonjogának vétel jogcímén való bejegyzéséhez. Az I. rendű

alperes javára a tulajdonjog fenntartással történő eladásának ténye az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzést nyert.

- [2] 2010. február 11-én a felperes - akinek képviselőjében az I. rendű alperes járt el ügyvezetőként - és az I. rendű alperes közösen megbízást adtak egy ügyvédi irodának az I. rendű alperes tulajdonjogának bejegyzésére alkalmas okirat elkészítésére. Ennek során úgy nyilatkoztak, hogy a vételárat az I. rendű alperes megfizette a felperesnek. Az I. rendű alperes tulajdonjoga utóbb az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre, a javára szóló felperesi tulajdonjog fenntartással történő eladásának ténye törlésre került.
- [3] 2012. március 21-én a felperessel szemben felszámolási eljárás indult. A bíróság által elrendelt felszámolás kezdő időpontja 2013. február 1-je volt. Az I. rendű alperes a cég iratait a felszámolónak nem adta át. 2013. október 15-én a felperes felszámolója a földhivatalnál iratbetekintéssel élt és iratmásolatot kért a perbeli adásvételi szerződésről és az I. rendű alperesi tulajdonjog bejegyzési engedélyről.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

- [4] A felperes kereseti kérelmében a perbeli ingatlanra vonatkozó tulajdonjog bejegyzésének engedélyezéséről szóló nyilatkozat érvénytelenségének megállapítását, a felperes tulajdonjogának bejegyzését, az I. rendű alperes tulajdonjogának törlését, javára a tulajdonjog fenntartással történt eladása tényének visszajegyzését, a II. rendű alperes ennek tűrésére kötelezését kérte a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 40. § (1) bekezdésének a) pontja és a Ptk. 237. § (1) bekezdése alapján. Állította: a támadott jognyilatkozat eredményeként az adós vagyona csökkent, az a hitelezők kijátszására irányult, a rosszhiszeműséget pedig az I. rendű alperes felperesnél betöltött ügyvezetői tisztségére tekintettel vélelmezni kellett.
- [5] Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Az első- és a másodfokú ítélet

- [6] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította az I. rendű alperes javára szóló, a perbeli tulajdonjog bejegyzésére vonatkozó engedély érvénytelenségét; Elrendelte, a földhivatal megkeresését a felperes tulajdonjogának visszajegyzése, az I. rendű alperes tulajdonjogának törlése, javára a tulajdonjog fenntartással történt eladása tényének bejegyzése iránt eredeti állapot helyreállítása a címén. A II. rendű alperest ennek tűrésére kötelezte.
- [7] A felperes nyilatkozata, a keresetlevélhez csatolt, a földhivatal keltezését is feltüntető bélyegzőjével ellátott ingatlan adásvételi szerződést, a tulajdoni bejegyzési engedélyt tartalmazó okiratok alapján azt állapította meg, hogy a felperes 2013. október 15-én, az iratbetekintés alkalmával szerzett tudomást azokról az

adatokról, tényekről, amelyek alapján a részére nyitva álló 90 napon belül a keresetlevelét benyújtotta. Az elsőfokú bíróság utalt arra is, az I. rendű alperes az iratátadási kötelezettségének nem tett eleget. A felszámoló ezért a perbeli ügyletre vonatkozóan nem rendelkezett információval. Az elsőfokú bíróság a perben feltárt bizonyítékok alapján, a bizonyítási teherre is figyelemmel, álláspontját részletesen megindokolva, a Cstv. 40. § (1) bekezdés a) pontja szerinti jogszabályi feltételek fennállását megállapította, a keresetet alaposnak találta.

- [8] Az I. rendű felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét azzal hagyta helyben, hogy mellőzte a II. rendű alperessel szembeni perköltségigény miatt kimondott, a kereset részbeni elutasítására vonatkozó rendelkezést.
- [9] A fellebbezés indokaira tekintettel kifejtette: az I. rendű alperes a Pp. 141. § (2) és (6) bekezdéseire történt figyelmeztetések ellenére, a 2015. április 28-i tárgyaláson, elkésztetten hivatkozott arra, hogy a felperes a kereset benyújtására nyitva álló szubjektív perindítási határidőt elmulasztotta. A fellebbezéshez becsatolt, a felperesi földhivatali iratbetekintés 2013. október 8. napjára vonatkozó igazolás a fellebbezési eljárás során már nem volt bizonyítékként figyelembe vehető ez okból. A másodfokú bíróság hangsúlyozta, az I. rendű alperesnek a kereset elkésztésére vonatkozó nyilatkozatának és az arra vonatkozó bizonyítéka előterjesztésének az elsőfokú eljárásban előírt határidőben, azaz a 2015. január 17-i tárgyaláson kihirdetett 15. sorszámú végzésben meghatározott 15 napon belül nem lett volna akadálya.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

- [10] Az I. rendű alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen keresetet elutasító határozat meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását kérte. Állította, a per során bizonyította: a felperes a keresettel támadott nyilatkozat tartalmáról 2013. október 8-án történt, iratbetekintése során szerzett tudomást. Ehhez képest a keresetlevelét 2014. január 10-én, a jogszabályban előírt 90 napon túl, elkésve nyújtotta be. Azt a Pp. 130. § (1) bekezdés h) pontja alapján ezért idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítani. A jogerős ítélet a Pp. 252. § (2) bekezdésébe ütköző módon jogszabálysértő, mert a másodfokú bíróság az elsőfokú eljárás lényeges szabályának megsértése ellenére mellőzte a fellebbezéssel támadott határozat hatályon kívül helyezését.
- [11] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [12] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése szerint,

kizárólag a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta. Megállapította, hogy az a hivatkozott indokok alapján nem jogszabálysértő.

- [13] A Kúriának a felülvizsgálati kérelem alapján abban a kérdésben kellett állást foglalnia: az eljáró bíróságok helytállóan állapították-e meg, hogy a felperes a Cstv. 40. § (1) bekezdésében írt, a kereset benyújtását megalapozó adatokról, tényekről való tudomásszerzéstől számított 90 napos - szubjektív - keresetindítási határidőn belül nyújtotta be keresetlevelét, és amiatt nem volt helye a Pp. 130. § (1) bekezdés h) pontja alkalmazásának.
- [14] Az alperes a Pp. 272. § (2) bekezdésének a felülvizsgálati kérelem tartalmára vonatkozó előírásai szerint nem hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 141. § (2) és (6) bekezdésének, illetve a másodfokú bíróság a Pp. 235. § (1) bekezdésének megsértésével rekesztette ki a mérlegelése során a kereset benyújtására nyitva álló határidő elmulasztására vonatkozó tényállítást, valamint a másodfokú eljárás során becsatolt, a felperes jogi képviselőjének földhivatali iratbetekintésének a felperes által megjelölttől korábbi időpontját igazoló földhivatali végzést. A Kúria ezért csak azt vizsgálhatta, hogy az elkésettség a bíróságok által vizsgált bizonyítékok, a felperes nyilatkozata alapján megállapítható volt-e.
- E körben jogszabálysértést azonban nem észlelt, figyelemmel a Pp. 163. § (2) bekezdésében írtakra. A felperes állítását ugyanis az alperes részéről, a bíróság által megjelölt határidőben előterjesztett kétségbe vonó nyilatkozat hiányában, a keresetlevélhez mellékelte keltezés is tartalmazó bélyegzővel ellátott okiratok alapján valónak kellett elfogadni.
- [15] Miután a Cstv. 40. § (1) bekezdésben előírt - szubjektív - perindítási határidő elmulasztása nem nyert bizonyítást, a Pp. 130. § (1) bekezdés h) pontjának megsértése sem volt megállapítható. Az elsőfokú bíróságot nem terhelte a jogszabályban előírt határidő elmulasztása miatti keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításának kötelezettsége. A másodfokú bíróság eljárási szabálysértés nélkül bírálta el érdemben az elsőfokú határozatot.
- [16] A Kúria mindezekre tekintettel, a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [17] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban pervesztes I. rendű alperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére. Annak mértékét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdései alapján állapította meg. Az I. rendű alperes az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 15. §-a alapján

köteles az államnak megfizetni.

[18] A Kúria a döntését tárgyaláson kívül hozta meg.

Budapest, 2017. február 23.

Dr. Pethőné dr. Kovács Ágnes sk. a tanács elnöke, Dr. Osztovits
András sk. előadó bíró, Dr. Farkas Attila sk. bíró